

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
הכנה לראש השנה תשפ"ד

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

הכנה לראש השנה תשפ"ד – תיקון הדבקות

העבירות אלא את הזכויות, עין טובה. ואם יש דברים לא כתקנם – אם אפשר להוכיח את הבן אדם, את היהודי, צריך להוכיח אותו, ואם אין אזניים לשמוע, אז להתפלל או "בְּתַחֲבֹלוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מַלְחָמָה", אבל לא לוותר.

הכלל: ישראל, "אף על פי שחטא – ישראל הוא". אפילו חלילה אם המיר את דתו, עדיין ישראל הוא.

לפי הנביאים, לפי הכתובים, לפי כל מה שכתוב, גם בימות המשיח גם אחרי שיתגלה משיח במהרה יהיו יהודים שעדיין יעמדו במרדס נגד ה' ונגד התורה. הם קוראים להם שם 'פושעי ישראל', כן, הקשים. אז ה' יתברך חושב מחשבות "לבלתי ידח ממנו נְדָח", הוא רוצה לקרב את כל הניצוצות של הקדושה – גם תינוקות שנשבו, גם דתיים וחרדים שנפלו, וגם גרי צדק שעוד לא התגירו וגם חסידי אומות העולם ששומרים שבע מצוות בני נח. "ה' עז לעמו יתן".

ישנם אנשים שהם מנותקים למעלה. מה מנתק את האדם מהשורש הקדוש שלו למעלה? הני אומר העבירות שהוא עושה. יש גם עבירות שהעונש שלהם עונש כרת, לא עלינו. אז כל עוד שבן אדם לא עושה תשובה – תשובה שלמה, לא איזו מצוה פה מצוה שם: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה תשוב ה"א, ה"א היא המלכות, השכינה – עד שלא עושים תשובה כזו עמוקה ואמתית עדיין לא יוצאים ידי חובה.

יכלו כל הקצין, רק תשובה מעכבת. והזמן אוזל באמת. ואין יום דומה לחברו. ראש השנה הבא עלינו לטובה הוא לא אותו ראש השנה כמו לפני שנה, משום בחינה. כל יום ויום, כל דקה ודקה, כל שניה ושניה, יש תיקונים אחרים, בְּפֶרֶט וּבְפֶלֶל, יש ניצוצות

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך'. והיום נדבר על הכנה לראש השנה, שחל בעזרת ה' בשבת הקרובה. מה אנו מה חיינו? בשם ה' נעשה ונצליח.

יהודי צריך להיות בדבקות עם ה' יתברך עם התורה ועם כלל עם ישראל – מעל טעם ודעת. זאת אומרת, בקשר לדבקות עם ה' יתברך: זה לא משנה איך אתה מבלה בחיים האלה, אם טוב לך או רע לך או אתה מרגיש שה' מקרב אותך או לא, זאת אומרת איך ההרגשה שלך בקשר להנהגתו יתברך באופן כללי או בקשר להנהגתו יתברך בקשר אליך – אלא אתה צריך לאהוב את ה' ולירא את ה' ולעבוד את ה' גם אם טוב לך גם אם לא טוב לך, גם אם זה נראה לך או לא נראה לך.

דבקות מעל טעם ודעת עם התורה – אותו דבר: צריך לקיים את התורה, את כל התורה, את כל המצוות, גם אם יש דברים שמובנים או לא מובנים לך, נראים לך או לא נראים לך. יש אנשים היום שמקבלים על עצמם מצוות תפלין למשל. יפה מאד. בתור התחלה זה יפה מאד. אבל צריך לקבל על עצמו את כל המצוות. יש אנשים שחושבים שאפשר לקבל מצוה – שתיים, מה שנוח. זו התחלה, מצוה גוררת מצוה בעזרת ה'. אבל צריך להתקדם לשמור על הכל.

הקשר עם עם ישראל, הדבקות עם עם ישראל מעל טעם ודעת: גם אם הם עושים דברים כמו שצריך או לא, צריך לאהוב את ישראל ולדאוג לעם ישראל, בְּפֶרֶט וּבְפֶלֶל, בגשמיות וברוחניות ובכל הענינים – מעל טעם ודעת. "אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו". אנחנו אומרים: אני לא רוצה להגיע למקומו, אז אני לא דן אותו, לא לחפש אצל השני את

חדשים שצריך לברר אותם ולהעלות אותם מהקליפה לעבודתו יתברך.

המלחמה הרוחנית של היצר הרע הפרטי והכללי נגד עם ישראל נגד התורה מתגברת. הכל גועש. ולמה? בגלל שמתקרב סוף הזמן של תיקון עולם. ואז יתגלה המשיח. 'פתאום יבוא האדון'. בין אם עשינו את מה שצריך או לא – הוא יבוא ויתגלה בהיכלו. ואז כבר המצב יהיה שונה מהמצב עכשיו. עכשיו אנחנו בהסתר פנים. ויש כאלה שנמצאים בהסתר כפול, שאפילו הם לא יודעים שהם בהסתר פנים. אז זה מצב קשה מאד.

אני נולדתי כתינוק שנשבה בארגנטינה בחוף לארץ למשפחה חילונית, אנשים טובים, אנשים משכילים. אבא של סבתא של אמא שלי, שזכיתי להכיר אותו, היה צדיק וקדוש. אבל אני הייתי ילד קטן כשהוא נפטר. הוא זכור לי היטב. אבל אחר כך הדור הלך ופחת. אותם היהודים הקדושים באו מרוסיה או מאוקראינה. וכשהם התישבו בַּפְּמָפְס בארגנטינה היה שמה מצב קשה מאד. היו צריכים לבנות שם את המושבות. היו צריכים לחפור במדבר הצחיח באר מים שלושה פועלים במשך חצי שנה ארבעים מטר כדי למצוא מים. זה מה שהיו עושים הסבים שלי בהתחלה. אחר כך היתה להם גם מאפיה ועוד עניינים.

אבל הדור השני עזב את המושבות והלך לבואנוס איירס, לעיר הבירה, ולעוד מקומות מיושבים, כדי ללמוד באוניברסיטה. הם למדו באוניברסיטה ונהיו אנשים משכילים בעלי מקצועות חפשיים – רופאים, מהנדסים, פסיכולוגים, עורכי דין, כל המקצועות האלו. במקביל לזה, הם נהיו חילונים.

במקביל לזה, במקום להביא עשרה ילדים, חמשה עשר ילדים, כמו שהיה לזיידעס שלנו, לסבא רבא מצד אמא ומצד אבא – מספר הילדים פחת לשנים – שלושה ילדים למשפחה.

כשאני הייתי כבר נער, אולי בגיל שלוש עשרה, משהו כזה – כבר היו הרבה נשואי תערובת בארגנטינה, ואנשים התחילו להתבולל. אנחנו עלינו לארץ ברוך ה' בגיל חמש עשרה עם המשפחה, וזה הציל אותנו. בגיל עשרים ושלוש זכיתי לחזור בתשובה דרך לימוד הקבלה עם רב צדיק שפתח לנו את הדרך, ברוך ה'. אבל לא כל אחד זכה.

מה שאני בא לספר לכם זה שכשאני הייתי ילד – לא היה לי שום ספק שיש בורא עולם, לא היה לי שום ספק שהתורה היא אמת, לא היה לי שום ספק שאני יהודי ואוהב את כל היהודים ושמח לפגוש כל יהודי גם אם אני לא מכיר אותו, וגם לא אכפת לי בכלל מה הוא עושה או לא עושה. בכלל לא ידעתי שיש מצוות ושצריך לשמור את המצוות, אבל הייתי קורא את

התנ"ך בספרדית, אז היה לי קשר עם מה שהבנתי בתור ילד קטן. אבל הקשר, הדבקות בה', בתורה, בעם ישראל, תמיד היה חזק ביותר.

זכינו. לא כל אחד זכה. יש אנשים שמכל מיני סיבות, כל מיני מקרים שקרו להם התרחקו. אבל גם תינוק שנשבה שלא יודע כלום ולא יודע שיש הלכה – יש לו משהו שנקרא 'מצפון'. כמובן, יש אנשים עם הרבה מוסר, אבל זה לא מוסר לפי התורה. אז אם בן אדם עובר עבירות קשות, והוא יודע שאלה עבירות קשות כי אפילו הגויים שמה יודעים שאלה לא דברים שעושים – אז זה מנתק אותו מהשורש למעלה, ואז אין לו שום תחושה של קרבה לה', ואולי אין לו אחר כך שום תחושה של קרבה לתורה, עד שבסוף אין לו גם תחושה של קרבה לעם ישראל.

ויש עוד קרבה – קרבה לארץ ישראל ולמדינה. כשבן אדם נולד בגלות הוא מגיע לאיזה גיל שהוא מבין שיש מדינת היהודים, הוא אומר, 'וואו, אני אעלה לארץ? אני לא אעלה לארץ?' יש מהמשפחה שלנו שלא עלו לארץ, לא ראו לנכון לעלות לארץ. ויש כאלה שכן. יש אנשים בארץ שנולדו פה והם עזבו את הארץ כי לא מתאים להם כל מיני דברים, או בגלל הקריירה או בגלל כל מיני עניינים.

זאת אומרת, מה שאני מנסה להגיד זה שיש דרגות של דבקות גם לתינוק שנשבה – הוא יכול להיות דבק בה', בתורה ובעמו ישראל בלי להבין יותר מדי כלום, מעל טעם ודעת, ואין שאלה בכלל על זה. ויש מישהו אחר שכן יש לו שאלות, הוא לא מרגיש שום הבדל בין יהודי לשאינו יהודי או בין הדרך הזו לדרך אחרת. כל הדברים האלה זה חוסר זיכוך שנובע, כמו שאמרתי, מזה שבן אדם נכשל.

קל וחומר בן בנו של קל וחומר אם בן אדם קצת פחות תינוק שנשבה ונולד בבית יותר מסורתי, יותר דתי, יותר חרדי, שהוא יודע שיש הלכה, הוא יודע שההלכה מחייבת. אולי הוא לא מרגיש שזה מחייב אותו – אז שוב, למה הוא מרגיש שזה לא מחייב אותו? מכל מיני סיבות. למה אחד מורד ואחד לא מורד, אחד מתבטל בפני ה' ואחד לא, אחד מקבל את היסורים מאהבה השני בועט ביסורים, לא מוכן לקבל? – כל אחד לפי הרמה הרוחנית האמתית, המדרגה שבה הוא נמצא, שמה מנסים אותו. יש שעומד בנסיון, ויש שמתרסק. יש שמתרסק ועושה תשובה, יש שמתרסק ולא עושה תשובה. יש הכל.

אז תמיד צריך להשתדל לשמור על הדבקות הזו מעל טעם ודעת, כי היצר הרע הפרטי והכללי יבוא לנסות לשכנע את האדם בהרבה שכנועים למה התורה היא לא נכונה, למה עם ישראל הוא לא נכון, למה הקרבה לה' או האמונה בה' היא לא נכונה, לא חסר.

משכילים, יודעים פילוסופיה, יודעים הכל – על זה לא היתה תשובה! למה נבחרנו. זו היתה כאילו איזו התעמקות מיוחדת...

אני זוכר את זה כאילו זה היום, בשיחות של המבוגרים שהייתי מקשיב – 'למה נבחרנו, באמת?' אז היו אומרים: 'נבחרנו בשביל לסבול'. אף אחד לא אמר שמה: 'יש לנו חוזה חתום שאנחנו חייבים לקיים את התורה'. לא שמענו את זה. זה לא היה, לא בגלל שהם אנשים לא טובים. הם גם לא ידעו.

כמה זמן עבר מהזיידע שהיה צדיק לנכדים שהם חילונים גמורים ולא יודעים למה עם ישראל הוא עם סגולה? דור-שניים, נגמר הסיפור. "וְשָׁנְנָתֶם לְבַנְיָדָן וְדַבַּרְתֶּם בָּם". אם אין "ושננתם לבניך", תוך דור אין כלום, רק בנסי נסים בן אדם זוכה להתקרב ולחזור בתשובה, בנסי נסים, מעל טעם ודעת.

גם התשובה הזו שכל כך הרבה בלי עין הרע, כן ירבו, חוזרים בתשובה – זה מעל טעם ודעת! זה תהליך של הגאולה. ה' יתברך מקבץ נדחי עמו ישראל, מקבץ אותנו.

צריך שמעשיו של האדם יהיו מרובים מחכמתו, ואז חכמתו מתקיימת. לפעמים בן אדם לא יודע כלום אבל הוא טהור וקדוש מבפנים – רק זוכה לקבל את התורה, והוא כבר עולה בדרגות עליונות ביותר. ויש מישהו אחר שנולד ומקיים "מִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה", או לומד בחיצוניות אחד בפה אחד בלב, או לומד אבל הוא לא מתקן את עצמו או לא לשם שמים – יכול להיות שהוא יודע הכל, אבל זו לא הדרגה שהוא היה צריך להיות בה. כל אחד איפה שה' שם אותו. הכל משמים. הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים.

צריך להתחזק מאד גם להיות דוגמא טובה, דוגמא טובה, ששם שמים יתחבב על ידך ולא ההפך, ולא ההפך, שאף אחד לא יתרחק מהתורה בגללך. בן אדם יכול להגיד שהוא מתרחק בגללך אבל זה בגלל היצר שלו, אם אתה היית בסדר. אם אתה לא היית בסדר, אז צריך להיות בסדר. הארת פנים, זה דבר חשוב מאד, דוגמא אישית.

גם הילדים: אתה יכול לקיים "ושננתם לבניך", אבל אם אתה לא נותן דוגמא טובה, מה אתה חושב שהם ילמדו? הם ירצו להמשיך את הדרך שלך? אנשים מתרעמים למה הילדים נהיו חילונים והתרחקו. באמת תופעה קשה מאד. לפעמים מספיק שאבא לא מכבד את אמא, את אשתו, והילדים רואים את זה, או הוא אגואיסט או הוא קשוח, או אמא מתנהגת לא בסדר. מספיק שרואים דוגמא לא טובה – יש להם תירוץ לפי היצר שלהם למה לא להיות כמו ההורים. הבן אדם אחר כך בוכה והוא לא יודע, הוא למד תורה ולמד עם הילד, ותראה מה שנהיה. למה זה נהיה? כי הוא ראה משהו.

ולמה התיירו לעצמם ישראל עריות בפרהסייה? כי עבדו עבודה זרה כדי להתיר לעצמם עריות בפרהסייה. הם בהתחלה לא האמינו בעבודה זרה. זה רק היה לטמא את עצמם כדי לשחרר את עצמם, כמו בעגל, "וַיִּקְמוּ לְצַחֵק". לצחק – זה גם פריצות וכמובן עבודה זרה. הכל הולך ביחד. אז בן אדם שרוצה לפרוק עול מתחיל לחפש למה לפרוק עול. ולמה הוא רוצה לפרוק עול? כי אולי העול הוא עול, הוא מעדיף לעשות מה שיצרו אומר לו וזהו. זה הסיפור. זו האמת.

עכשיו אנחנו מתקרבים לראש השנה הבא עלינו לטובה. מצד אחד, אמרו חז"ל, בראש השנה להראות פנים שמחות ולאכול ולשתות ולהיות בטוחים שאנחנו נצא זכאים בדין. מצד שני – יום הדין, רבותי! ביום הדין נקבע מי לחיים, מי להפך וכו' וכו'. אז עדיין אנחנו בחודש אלול – 'אני לדודי ודודי לי'. זה הזמן להתחזק בתשובה שלמה ולהתחזק בדבקות בבורא עולם, בתורה, בהלכה, בכלל עם ישראל, ולעשות מעשים טובים, להפיץ את התורה – כדי שלא יהיה מצב שיש יהודי שאין לו איך להגיע לתיקון שלו. בזה אנחנו עוסקים, והם חיינו ואורך ימינו.

כל אחד יעשה את חשבון הנפש הפרטי שלו והכללי של כלל עם ישראל – מה עלינו לתקן בנושאים שדיברנו עליהם. וננסה להיות אנשים, "במקום שאין אנשים השתדל להיות איש", נשתדל להיות איש, שיתגדל ויתקדש שמו יתברך, ושנוכל לעמוד במשימות, בנסיונות, בכל מה שיש לבן אדם בחיים, למען שמו באהבה. לְזָכוֹת וּלְזָכוֹת. לְזָכוֹת וּלְזָכוֹת. ולא נוריד את הרף, ולא לתת לשום יצר להשתלט ולשום מחשבות או דמיונות או כפירות, או דעות כוזבות כמו שאומר רבי נחמן הקדוש ז"ע. בעל התניא הקדוש אומר שברגע למשל שאדם מדבר לשון הרע הוא מרכבה לסטרא אחרא. אותו רגע הוא רשע גמור. אם הוא יעשה תשובה, אז הוא יהיה צדיק. באותו רגע הוא בבעיה.

אז לחזק את מה שאנחנו הקטנים אמרנו לפני רגע על הדבקות בתורה, דבקות בה', דבקות בעם ישראל. עם ישראל "ממלכת כהנים וגוי קדוש" ולא יכול לברוח מהתפקיד הזה. יש לנו ברית חתומה עם בורא עולם, קיבלנו אותה על עצמנו. וזו ברית עולמית, גם אם אנחנו מודעים לזה או לא מודעים לזה, זה לא משנה. זה משנה, אבל זה לא משנה מבחינת הברית. צריך לקיים את הברית. הברית היא התורה.

כשהיינו ילדים אנחנו שמענו שעם ישראל זה העם הנבחר, כן, את זה כל אחד יודע. אז היו שואלים המבוגרים החילונים: 'מה זה העם הנבחר? למה נבחרנו?' 'למה נבחרנו?' – אף אחד לא נתן תשובה, אתם יודעים? אף אחד לא היתה לו תשובה. אנשים

אנחנו מאחלים לכל בית ישראל שנה טובה ומתוקה!
שנה של תשובה שלמה ולא מיסורים, שיהיה את כל
מה שצריך לטובה, בְּפֶרֶט, בְּפֶלֶל, בגשמיות,
ברוחניות, שיפוצו המעינות חוצה, שנקיים את מה
שכתוב במעינות, מתוך שמחה ובריאות, ושתהיה
שנת משיח!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בתשובה האמתית! וכל טוב סלה.

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

לפעמים לא. לפעמים זו אשמתו של הילד – שאמנם
הוא ילד, אבל הוא נשמה, הוא בא בגלגול כמו כולנו.
יש לו חשבון. יש לו יצר. ולא מעניין אותו. מעניין
אותו דברים אחרים. לא מעניין אותו עבודת ה'.

צריך להרחיב את עבודת ה' כדי שיהיה מקום לכל
האנשים שאוהבים את העולם הזה גם כן להיות
בתוך עבודת ה', שלא יתרחקו. מצד שני, צריך להיות
קדושים. קשה, אהה? נכון. אבל זה הציווי. זה מה
שאנחנו צוינו.

מתוך נפשי – הכנה ליום הדין

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"א אלול תשפ"ג

- א. כל מה שקורה בעולם הזה לְפֶרֶט וְלִכְלָל – נקבע בבית דין של מעלה! הדין דין אמת. אחר כך הוא משתלשל לעולם הזה, וכל אחד מקבל את השכר או את העונש על פי מעשיו.
- ב. במקום שאדם יצדיק את עצמו כל הזמן על העוולות שעשה – מוטב שיודה, שיבקש סליחה ומחילה ושיתקן את דרכיו.
- ג. אם הוא צדיק ורע לו – זה מפני שהוא מתקן את עוונותיו מגלגול אחר, או את עוונותיו מגלגול זה, או מפני שהוא מכפר על הדור.
והצדיק יודע באמת מה הסיבה שבגללה הוא סובל.
- ד. אם אתה רוצה חיים טובים – שמור מוצא פיך, כבד את הזקנים, את חכמי ישראל, את הצדיקים ואת כל הבריות. "דום לה' וְהִתְחַלֵּל לו'".
- ה. עיקר התיקון הוא להגיע לדבקות במחשבה, דיבור ומעשה על פי תורתנו הקדושה.
- ו. אם אתה בורח מהמחלוקת ואם אינך מקבל לשון הרע – הרי שהגעת למעלה חשובה!
- ז. אם כל חיך מוקדשים למען שמו באהבה ואתה דואג תמיד לצרכי שמים ולצרכי ישראל ולצרכי הבריות – הרי אתה חייל של ה' ית', והוא ית' ילמד עליך זכות.
- ח. כאשר פוגעים בך ומכפישים אותך ואתה שותק – הַחֲשֵׁב זאת כאילו שפכו את דמך על מזבח ה' ית', והסבל הזה יעלה כקרבן וימתיק מעליך את הדינים ומעל העולם כולו.
- ט. "ויתאפק המן". המן התאפק, ואתה לא יכול להתאפק?
י. במקום לקטרג, לחטוא ולהחטיא, זְכֵה את הרבים – הפץ את 'דרך עץ החיים'!
- יא. במקום לדאוג לכסף – דאג ליראת שמים ולצרכי שמים!
- יב. אם אתה מיואש ובדכאון, ר"ל – קום ועשה מצוות למען שמו באהבה, זְכֵה את הרבים! ואז אור דחסדים יחדור ללבך במקום הקדרות וחושך הסטרא אחרא. אל תסכים לרגע להיות עצוב!
- יג. 'מה יהיה...?' מה יהיה? – תהיה גאולה שלמה!
- יד. אל תוותר על קרבת האלקים – והוא ית' לא יוותר על קרבתך.
- טו. הִיָּה אמת תמיד – קודם כל עם עצמך.
- טז. האמת היא התרופה הטובה ביותר לכל המכאובים.
- יז. אל תדאג, בסוף הקדושה תנצח.
- יח. את החרדה הפוך לתפילה.
- יט. אל תציית ליצר הרע.
- כ. היצר אורב לך תמיד. חפש אותו בכל סוגיה ובכל בחירה. זו ההשתדלות הנכונה. ומשמים ירחמו עליך ותינצל ממנו.
- כא. לכבוד ראש השנה – עלינו להפיץ את ספרנו 'דרך עץ החיים' לזיכוי הרבים, לשם שמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

שנה טובה ומתוקה!